

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011841
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117011841.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. októbra.2019 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

J.. V. V., nar. X.X.XXXX M. W., trvale bytom B., S. Č.. XXX/XX, Y.. W.,

je v i n n ý , ž e

-v období od 1.2.2015 do júla 2017 M. Y. B., Y.. W. a inde ako prirodzený otec R. V., nar. XX.X.XXXX a mal. V. V., nar. XX.X.XXXX úmyselne neplnil riadne a včas vyživovaciú povinnosť na svoje deti aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/115/14 zo dňa 19.8.2014, právoplatným dňa 9.9.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu vtedy mal. R. sumou 200,- Eur a mal. syna V. sumou 150,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.1.2014 do budúca, pričom dlžné výživné za obdobie od 1.1.2014 do 31.8.2014 pre mal. R. vo výške 1.600,- Eur a pre mal. V. vo výške 1.200,- Eur sa otec zaviazal splácať v 250,- Euro mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu, čím za uvedené obdobie, po odpočítaní zaplatených súm, mu vznikol dlh na výživnom voči V.. F. V. vo výške 6.190,- Eur,

t e d a

-najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona,

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala dňa 13.09.2017 na Okresný súd Prešov obžalobu na J.. V. V. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 1.2.2015 doposiaľ v obci B., Y.. W. a inde ako prirodzený otec R. V., nar. XX.X.XXXX a mal. V. V., nar. XX.X.XXXX úmyselne neplnil riadne a včas vyživovaciu povinnosť na svoje deti aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/115/2014 zo dňa 19.8.2014, právoplatným dňa 9.9.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu vtedy mal. R. sumou 200,- Eur a mal. syna V. sumou 150,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.1.2014 do budúca, pričom dlžné výživné za obdobie od 1.1.2014 do 31.8.2014 pre mal. R. vo výške 1.600,- Eur a pre mal. V. vo výške 1.200,- Eur sa otec zaviazal splácať v 250 euro mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu, čím za uvedené obdobie, po odpočítaní zaplatených súm, mu vznikol dlh na výživnom voči V.. F. V. vo výške najmenej 6.540,- Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného J.. V. V., svedkyne poškodenej V.. F. V., svedkyne J.. V. W. a oboznámením v texte uvedených listinných dôkazov, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný J.. V. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že výživné platil podľa svojich finančných možností, pričom od júla 2017 má všetko zaplatené, o čom predložil doklady. Svoju pozdĺžnosť na výživnom chce doplatiť, potrebuje však na to čas, aby to v celosti uhradil, keďže sa súdom zaviazal, že bude platiť tak, ako je ustanovené v rodičovskej dohode z roku 2014, kedy však vychádzal z možností, ktoré mal vtedy, tieto sa ale zmenili, pretože príjem mal z podnikateľskej činnosti, a to z činnosti konateľa v troch spoločnostiach, ale v podnikaní sa mu nedarilo. Snažil sa to riešiť rizikovejšími zákazkami, aby zarobil väčšiu sumu a zaplatil dlh na výživnom, tie mu však nevyšli. V roku 2015 už nemal žiadnu odmenu z podnikateľskej činnosti. Návrh na zníženie výživného nepodal, nakoľko nevedel že je to bezplatné. Koncom roka 2015 ukončil podnikanie, nakoľko podnikateľské aktivity sa nedarili a začal si hľadať prácu, buď zamestnanecký pomer alebo vykonávanie práce na živnosť. Poslal niekoľko životopisov, oslovil známych, rôzne firmy, ktoré poznal, ale záujem bol minimálny, núkali mu väčšinou nejaké brigády, buď na krátky čas alebo slabo platené, na úrade práce sa zaevidovať nemohol, lebo bol majiteľom a konateľom s.r.o. a na likvidáciu s.r.o. nemal finančné prostriedky. Posielal životopisy, absolvoval pohovory, ale práca bola za minimálnu mzdu, to neriešilo jeho situáciu. Výživné platil podľa svojich možností, ktoré mal, ak nambieral za určité obdobie 350,- Eur, tak to manželke poslal. K tomu, aby túto situáciu vyriešil, požiadal Centrum právnej pomoci o osobný bankrot, ktorý mu Okresný súd Prešov dňa 25.10.2017 schválil, dňa 30.10.2017 to bolo uverejnené v Obchodnom vestníku a 1.11.2017 nadobudlo právoplatnosť. Pracuje pre spoločnosť G. B. B., aj poisťovňa, s ktorou má uzavretú mandátnu zmluvu, kde jeho príjem závisí od množstva obchodov, ktoré urobí, je to veľmi nepravidelné. Zároveň od 29.11.2017 pracuje v spoločnosti I. J. B., v ktorej dosahuje pravidelný mesačný príjem okolo 1.000,- Eur v hrubom. V máji 2018 má začať pracovať vo firme C. H., so sídlom C. Q. a časť výživného by mohol uhradiť. Taktiež mal začať pracovať v jednej novovzniknutej spoločnosti v Nitre, ktorá mala v roku 2017 zahájiť svoju činnosť, ale vzhľadom na úradné záležitosti s prepisom, zatiaľ nezahájila túto činnosť. Budúci konatelia tejto spoločnosti mu potvrdili, že počítajú s ním, že celá záležitosť by mala byť vyriešená v krátkej dobe, konkrétny dátum nevie. Býva u rodičov, pričom na bývanie im neprispieva a na ostatné náklady na svoje životné potreby si požičiaval.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 4.3.2019 uviedol, že klasický zamestnanecký pomer nemá, pracuje v spoločnosti X., čo je nástupnícka firma spoločnosti S., Má zmluvu s personálnou agentúrou I. J. B., ktorej fakturuje podľa toho koľko odpracuje, teda urobí kontrol. Odmena sa pohybuje od 800 do 1200 Eur mesačne. Z uvedenej sumy hradí odvody, bežné výživné a odkladá si na daň, ktorá sa platí raz ročne, ináč nič neušetrí. V spoločnosti C. H. pracoval mesiac alebo dva v roku 2018, ale z dôvodu nízkeho príjmu prácu v uvedenej spoločnosti ukončil a hľadal si lepšie platenú prácu. Prakticky stále od roku 2017 robí vo firme X., kde robí 2 dni ráno, 2 dni poobede, 2 dni v noci a následne má 2 dni voľno. Podľa posledných informácií, od apríla 2019 by mohol pracovať v tej firme v Nitre, záleží to však od zaregistrovania nehnuteľnosti na katastri, v ktorej firme sa nájde spôsob ako vyrovnáť výživné jednorázovo.

Na záver uviedol, že na úhradu výživného vyvinul maximum svojich možností, ktoré v tom čase mal, pričom vychádzal z toho, že v zákone sa hovorí o tom, že keď nemal dostatočný príjem, resp. žiadny príjem, tak je určené minimálne výživné na jedno dieťa, čo je cca 50 Eur a ak si zráta, koľko v danom čase zaplatil a aký mal príjem, tak si myslí, že to minimálne výživné v tom čase platil.

Svedkyňa - poškodená V. F. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od februára 2015 obžalovaný uhradil výživné každý tretí mesiac, v období pred júlom 2017 sedem mesiacov neuhradil nič a predtým platil tak, že každý tretí alebo štvrtý mesiac zaplatil väčšiu sumu, v jari 2017 nezaplatil 3-4 mesiace a začala to riešiť. V septembri, resp. októbri 2016 prispel dcére na kúpu počítača sumou asi 400,- Eur. Potom prispieval jednorázovo, prispel dcére na stužkovú 150,- Eur, ale to odrátali. Náhradné výživné nepoberá, deti núdzou netrpeli, snaží sa všetko vykrývať, mala úspory, deti však celé prázdniny brigádovali. Deti sa s otcom stretávajú na pol hodiny raz mesačne, po piatich rokoch oddelenej domácnosti zobral syna na lyžovačku a po úraze kúpil synovi bicykel. Keď zrákala všetky tie mesiace, tak od júla 2017 doposiaľ je uhradené bežné výživné. Nemá uhradené dlžné výživné, ktoré v súčasnosti činí sumu 6.190,- Eur. Býva v prenajatom byte, dcéra a syn navštevujú vysoké školy, obžalovaný riadne výživné uhrádza vo výške 350,- Eur mesačne, a to 200,- Eur na dcéru a 150,- Eur na syna. Proti obžalovanému sa vedie ohľadom výživného u súdneho exekútora F.Š. B. exekučné konanie, v ktorom konaní sa nepodarilo nič vymôcť, pričom exekútor jej v minulosti zaslal list, že od obžalovaného nie je možné získať peniaze, nakoľko je nezamestnaný a nemá žiaden majetok. Vedela o tom, že obžalovaný pracuje na živnosť v spoločnosti S. W., kde sa venuje finančnému poradenstvu a jeho príjem podľa jeho tvrdení v rozvodovom konaní bol 1 000 Eur. O pôžičkách, ktoré obžalovaný uhradil od 1.2.2015, nevie, nakoľko spolu nežijú a nekomunikujú, ale vie, že si požičiaval nejaké peniaze.

Svedkyňa J. V. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že ako správkyňa ustanovená vo veci vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka J. V. V. vedela o vyživovacej povinnosti obžalovaného a v rámci poučenia dlžníka o nedotknuteľných pohľadávkach, bol obžalovaný poučený, že výživné patrí medzi nedotknuté pohľadávky podľa § 166 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii a v prípade finančných prostriedkov, mohla by výživné ako správkyňa vyplatiť z rozvrhu výťažku pomernou časťou. Obžalovaného upozorňovala na to, aby si našiel zamestnanie, na čo obžalovaný uvádzal, že sa snaží, neskôr že si aj našiel prácu, hovoril, že zarába peniaze a chcel by uhrádzať väčšie splátky ako dáva, kde mu odporúčala, aby sa pokúsil ísť po nociach na brigádu. Mala pocit, že obžalovaného mrzí situácia, do akej sa dostal, mal snahu platiť, ale nemal možnosť dostať sa k prostriedkom, aby to realizoval. Pri zisťovaní majetku dlžníka postupovala tak, že dlžník jej uviedol kto má voči nemu pozdižnosti a ona týchto dlžníkov písomne vyzývala, avšak buď sa jej vrátili listy alebo prišla odpoveď, že nemajú finančné prostriedky a v troch prípadoch zistila, že na dlžníkov boli vyhlásené konkurzy, kde si aj uplatnila prihlášku, avšak bez úspechu. Neskôr v obchodnom vestníku ponúkla obchodné podiely spoločností obžalovaného, ako aj ponuku na vymáhanie peňažných pohľadávok, kde v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii prebehli tri kolá, avšak nikto neprejavil záujem. Následne veritelia mali zo zákona právo vykúpiť pohľadávku, ale žiaden z nich neprejavil záujem ani o obchodný podiel, resp. o pohľadávku. Na základe uvedeného urobila oznam do obchodného vestníka o ukončení konkurzu pre nedostatok majetku a o tom bezodkladne informovala súd a do konečnej správy uviedla aj zoznam pohľadávok veriteľov voči dlžníkovi, ako aj to, že bolo urobené ponukové konanie, ktoré bolo neúspešné, nakoľko žiadna pohľadávka nebola uspokojená, dokonca ani jej výdavky.

Z rodného listu R. V. vyplýva, že sa narodila dňa XX.X.XXXX otcovi J. V. V., nar. X.X.XXXX a matke V. F. V., nar. X.X.XXXX. Z rodného listu V. V. vyplýva, že sa narodil dňa XX.X.XXXX otcovi J. V. V., nar. X.X.XXXX a matke V. F. V., nar. X.X.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 19.8.2014 sp. zn. 27P/115/2014 súd schválil rodičovskú dohodu v znení: zveruje mal. R. V. a mal. V. V. do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná ich zastupovať a spravovať ich majetok; otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. R. sumou 200 Eur mesačne a mal. V. sumou 150 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.1.2014 do budúcnosti; dlžné výživné za obdobie 1.1.2014 do 31.8.2014 pre mal. R. vo výške 1.600 Eur a pre mal. V. vo výške 1.200 Eur sa zaväzuje otec splácať v 250 euro mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.9.2014 a vykonateľnosť dňa 16.9.2014.

Z potvrdenia o návšteve školy vyplýva, že maloletý V. V. v školskom roku 2016/2017 navštevoval Základnú školu Májové námestie č. 1 v Prešove a R. V. navštevovala v akademickom roku 2016/2017 prvý ročník bakalárskeho štúdia H. Z. P. J. C. L. M. K..

Z vkladových dokladov realizovaných v ČSOB vyplýva, že obžalovaný uhrádzal výživné nasledovne: dňa 5.6.2015 v sume 850,- Eur, dňa 27.8.2015 v sume 550,- Eur, dňa 30.9.2015 v sume 50,- Eur, dňa 3.10.2015 v sume 350,- Eur, dňa 6.11.2015 v sume 350,- Eur, dňa 4.12.2015 v sume 350,- Eur, dňa 11.1.2016 v sume 350,- Eur, dňa 29.2.2016 v sume 350,- Eur, 7.6.2016 v sume 350,- Eur, 15.7.2016 v sume 350,- Eur, 14.9.2016 v sume 350,- Eur a dňa 11.11.2016 v sume 350,- Eur.

Ďalej z obžalovaným predložených listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný uhrádzal bežné výšky nasledovne: vkladom zo dňa 31.8.2017 vo výške 350,- Eur, vkladom dňa 15.8.2017 vo výške 350,- Eur, vkladom dňa 22.9.2017 vo výške 350,- Eur, vkladom dňa 12.10.2017 vo výške 350,- Eur, vkladom dňa 30.11.2017 vo výške 350,- Eur, vkladom dňa 15.1.2018 vo výške 350,- Eur a dňa 31.12.2017 sumu vo výške 350,- Eur formou výdavkového a príjmového dokladu. Z výpisov z účtu za obdobie rokov 2014 až február 2018 vedeného v ČSOB na meno Z. V. vyplýva úhrada výživného za toto obdobie.

Zo špecifikácie výpočtu dlžného výživného súd zistil, že toto činí sumu spolu 6.190,- Eur, z toho na mal. V. vo výške 2721,46 Eur a na mal. R. vo výške 3468,60 Eur.

Z upovedomenia o začatí a spôsobe vykonania exekúcie vydaného súdnym exekútorom Q. F. B. dňa 21.7.2017 pod č. 62Ek/37/2017 na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/115/2014 a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vyplýva, že povinný bol vyzvaný, aby si splnil uloženú povinnosť a uhradil oprávneným mal. R. V. a mal. V. V., zastúpeným matkou V. F. V. dlžné výživné od 1.1.2014 do 15.6.2017 vo výške 6190,- Eur, bežné výživné od 16.6.2017 mesačne po 350,00 Eur a trovy exekúcie, zároveň mu bolo zakázané nakladať so svojím majetkom, ktorý podlieha exekúcii, ako aj s prostriedkami na účte až do výšky vykonateľnej pohľadávky, okrem uspokojovania pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie. Zo správy súdneho exekútora vyplýva, že obžalovaný doposiaľ neuhradil žiadnu sumu na osobitný účet exekútora.

K osobe obžalovaného súd zistil, že býva u rodičov na adrese B., S. XXX/XX, pričom v mieste bydliska má dobrú povesť, konflikty medzi spoluobčanmi nevyhľadáva, na verejnosti sa správa slušne, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku. V katastri obce Svinia nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, od 1.2.2015 do 1.6.2017 nebol zamestnaný na verejnoprospešných prácach v rámci obce Svinia. Z odpisu registra trestov súd zistil, že doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/104/2018 zo dňa 28.9.2018 pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 500,- Eur, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Odsúdený peňažný trest zaplatil dňa 25.1.2019 a hľadá sa na neho, akoby nebol súdne trestaný.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov vyplýva, že obžalovaný v sledovanom období nebol a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 9.10.2006 do 29.2.2008, vyradený bol z dôvodu vzniku oprávnenia vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť, pričom nebol a nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, je spoločne posudzovanou osobou na žiadosti o prídavok na dieťa, ktorého príjemcom je V. F. V.. Poškodená V. F. V. od 1.2.2015 do 18.5.2017 nepodala žiadosť o náhradné výživné a obdobne tak neurobila R. V. po dosiahnutí plnoletosti.

Zo správy B. W., W. W. súd zistil, že v období od 1.2.2015 bol obžalovaný prihlásený do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia B.Á. W. len ako samostatne zárobkovo činná osoba od 1.10.2014 do 30.9.2015, pričom v uvedenom období nepoberal dávku v nezamestnanosti ani dávky dôchodkového poistenia.

Obžalovaný je poistencom M., pričom platí poistné ako samostatne zárobkovo činná osoba a ku 22.3.2019 nie sú evidované pohľadávky na poistnom na verejné zdravotné poistenie.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že J. V. V. bolo vydaných šesť živnostenských oprávnení, pričom od 1.1.2017 do 31.12.2019 má vo všetkých predmetoch podnikania pozastavenú živnosť.

Z oznámení poisťovne G. vyplýva, že za rok 2016 bolo obžalovanému za dojednané poistné v rámci životného a neživotného poistenia vyplatené provízie a odmeny vo výške 1928,86 Eur a v rámci stavebného sporenia za uvedené obdobie vyplatené provízie vo výške 480,99 Eur. Z ďalšej správy stavebnej sporiteľne G. vyplýva, že dňa 3.5.2018 došlo k odstúpeniu od zmluvy o finančnom sprostredkovaní uzavretej dňa 15.4.2016 medzi poisťovňou, stavebnou sporiteľňou a finančným agentom J. V. V. z dôvodu nedostatočného výkonu finančného agenta, pričom z obžalovaným predložených výpisov vyplýva, že v roku 2017 bola celková suma evidovaných provízií vo výške 91,72 Eur a v roku 2018 v celkovej výške 21,48 Eur.

Z daňového priznania za rok 2016 vyplýva, že obžalovaný podal dňa 10.3.2017 daňové priznanie zo základu dane 0,00 Eur s daňovou povinnosťou 0,00 Eur. Za roky 2014 a 2015 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby.

Z výpisov z obchodného registra zo dňa 24.7.2017 vyplýva, že obžalovaný J. V. V. bol k uvedenému dňu spoločníkom v spoločnostiach: T., B..T..Y., C., B..T..Y., G., B.. B. T..Y.. P. G. B. B..T..Y., pričom v uvedených spoločnostiach, ako aj spoločnosti M. B. B..T..Y.. je aj štatutárnym orgánom - konateľom. Z oznámení uvedených spoločností súd zistil, že obžalovanému v období rokov 2014 až 2017 neboli vyplatené žiadne odmeny ako konateľovi spoločností T., B..T..Y., C., B..T..Y., M. B. B..T..Y., G., B.. B. T..Y.. P. G. B. B..T..Y., resp. ako spoločníkovi spoločností T., B..T..Y., C., B..T..Y., G., B.. B. T..Y.. P. G. B. B..T..Y.. Ďalej zo správ uvedených spoločností vyplýva, že spoločnosti G., B.. B. T..Y., T., B..T..Y., G. B. B..T..Y.. od začiatku roku 2016 a spoločnosť C., B..T..Y.. od začiatku roku 2014 nevykonávajú žiadnu podnikateľskú činnosť

Obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti, pričom od 1.1.2015 katastrálny odbor Okresného súdu Prešov neeviduje prevody vlastníckeho práva obžalovaného na inú osobu. Obžalovaný nemá od roku 2004 zaevidované žiadne motorové vozidlá. Taktiež obžalovaný nemá ani v minulosti nemal v evidencii spoločnosti Q. Y..E..W., P..B.. evidované žiadne tuzemské, zahraničné zaknihované cenné papiere. V minulosti bol majiteľom dlhopisu FNM, kde dňa 17.5.2000 bol v mene obžalovaného podaný pokyn na predaj 1 ks Dlhopisu FNM, pričom výnos z predaja vo výške 9072,3 Sk bol zaslaný na účet do B. B., P..B..

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 24P/132/2017 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 16.4.2018 súd prvým výrokom rozviedol manželstvo F. V. a V. V., uzavreté dňa 7.11.1992, druhým výrokom zveril mal. V. V. do osobnej starostlivosti matky, tretím výrokom uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. V. sumou 150 € mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť opakovane do budúca a štvrtým výrokom rozhodol, že žiadne z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.5.2018 a vykonateľnosť dňa 16.6.2018.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1CbR/79/2017 súd zistil, že súd v právnej veci začatého konania o zrušenie spoločnosti C., B..T..Y., so sídlom B. XXX, XXX XX K., J.: XXXXXXXXX zverejnil v Obchodnom vestníku oznámenie podľa § 68 ods. 10 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení zákona č. 487/2009 Z. z. Predmetné oznámenie bolo v Obchodnom vestníku publikované pod č. 233/2018 dňa 4.12.2018.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4CbR/79/2017 súd zistil, že vo veci návrhu na zrušenie spoločnosti G. B. B..T..Y., B. B. F. N. X, XXX XX W., J.: XXXXXXXXX bez likvidácie bola dňa 10.12.2018 predmetná spoločnosť vyzvaná na preukázanie stavu obchodného majetku spoločnosti v lehote 30 dní od doručenia výzvy.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2OdK/153/2017 vyplýva, že uznesením zo dňa 25.10.2017, č. k. 2OdK/153/2017-22, právoplatným dňa 1.11.2017 súd prvým výrokom vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: J. V. V., N.. X.X.XXXX, druhým výrokom ustanovil správcu J.. V. W., tretím výrokom vyzval veriteľov dlžníka, aby v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, štvrtým výrokom oddlžil dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia, piatym výrokom začal hlavné insolvenčné konanie, šiestym výrokom uložil správcovi povinnosť bez zbytočného odkladu individuálne informovať o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka jeho známym veriteľom, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte EÚ ako v SR, siedmym výrokom uložil správcovi do 60 dní od vyhlásenia konkurzu a následne vždy v lehote 15 dní od uplynutia ďalších šiestich kalendárnych mesiacov, aby predložil súdu podrobnú správu o priebehu konkurzu, najmä o zisťovaní majetku a vykonaných úkonoch smerujúcich k speňaženiu majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka a ôsmym výrokom uložil správcovi povinnosť oznámiť súdu bez zbytočného odkladu, že oznámil v Obchodnom vestníku, že konkurz končí. V priebehu konkurzného konania predložil obžalovaný ako dlžník zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch, z ktorého vyplýva, že má na základe exekučného titulu peňažnú pohľadávku voči K. L. vo výške 38.815,51 Eur; ďalej zoznam majetku dlžníka, z ktorého vyplýva, že tento nevlastní žiadny nehnuteľný, resp. hnuťelný majetok ani cenný papier, má peňažné pohľadávky voči štrnástim dlžníkom v celkovej výške 179.588,45 Eur; zoznam 54 veriteľov. Následne dňa 9.5.2018 bol v Obchodnom vestníku č. XX/XXXX pod č. K. uverejnený oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

Z obžalovaným predloženej prvej a druhej strany Rámcovej zmluvy o poskytovaní služieb uzavretej medzi poskytovateľom J.. V. V. a objednávateľom F. J. B., B..T..Y.. vyplýva, že poskytovateľ sa zaväzuje za odmenu, ktorá sa dohodne pri každej objednávke poskytovať služby podľa aktuálnej potreby objednávateľa.

Zo správy konateľa spoločnosti X., B..T..Y., V. R. vyplýva, že tento obžalovaného nepozná, nikdy nebol v spoločnosti X., B..T..Y. zamestnaný. Obžalovaný nie je a nebol ani zamestnancom spoločnosti I. J. B. B..T..Y., ako ani F. J. B. B..T..Y., ako to vyplýva z oznámení predmetných spoločností, ale spolupracuje so spoločnosťou F. J. B. B..T..Y. ako SZČO na základe zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej v zmysle § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb.

Na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku, teda, že obžalovaný J.. V. V. si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, aj keď povinnosť prispievať na výživu R. a mal. V. mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 19.8.2014 sp. zn. 27P/115/2014, sa stal a tento je trestným činom. Súd však vzhľadom na vykonané dokazovanie, predovšetkým na vyjadrenie svedkyne poškodenej V. F. V. a predložených listinných dôkazov, upravil skutkovú vetu v časti výšky dlžného výživného tak, že dlžnú sumu ustálil na 6.190,- Eur. Obžalovaný existenciu ani výšku dlžného výživného v celom štádiu konania nenamietal, práve naopak stále tvrdil, že sa zamestná, pričom v priebehu konania uvádzal názvy viacerých spoločností s prísľubom ďalšieho príjmu a úhrady dlžného výživného, či už jednorázovo alebo v splátkach, z ktorého dôvodu sa súd nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že tento vyvinul maximum svojich možností, ktoré v tom čase mal, aby uhrádzal výživné. Naopak súd jeho toho názoru, že obžalovaný tieto možnosti nevyužil, nakoľko v spoločnosti, v ktorej bol zamestnaný,

dal výpoveď, ako uviedol z dôvodu nízkeho zárobku, taktiež tvrdil, že bol zamestnaný v spoločnosti I. J. B. B..T..Y., ako to však vyplýva z oznámenia predmetnej spoločnosti, obžalovaný nie je a nebol v predmetnej spoločnosti zamestnaný, ako ani nebol zamestnancom spoločnosti F. J. B. B..T..Y., avšak s touto spoločnosťou spolupracuje ako SZČO, bez uvedenia výšky odmeny za vykonanú prácu. Taktiež jeho činnosť vykonávaná pre spoločnosť G. (či už ako pre poisťovňu alebo stavebnú sporiteľňu) bola ukončená z dôvodu nedostatočného výkonu finančného agenta.

Súd mal teda nepochybne preukázané, že obžalovaný uvedeným konaním si úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči deťom R. V. a mal. V. V., teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom nakoľko si svoju povinnosť neplnil po dlhší čas, tento skutok spáchal závažnejším spôsobom konania.

Obžalovaný týmto svojim konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, za ktorý trestný čin umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o uložení trestu spojeného s odňatím slobody a pri určovaní výmery trestu odňatia slobody súd aplikoval u obžalovaného J.. V. V. ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného J.. V. V. dospel k záveru, že vzhľadom na jeho doterajší život a od júla 2017 uhrádzanie bežného výživného v stanovenej výške, na výchovné pôsobenie na obžalovaného nie je potrebné uložiť trest, ktorý je spojený s obmedzením osobnej slobody. Súd je toho názoru, že preventívny účel trestu do budúca je možné dosiahnuť aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní (jedného) roka, teda na spodnej hranici zákonom uloženej trestnej sadzby, výkon ktorého podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, t. z. tiež pri spodnej hranici.

Počas skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život, nahradiť zameškané výživné, čím preukáže súdu, že aj hrozba trestu postačí nato, aby sa do budúca vyvaroval akéhokoľvek protiprávneho konania. V opačnom prípade súd, a to i počas plynutia skúšobnej doby, nariadi výkon takto odloženého trestu.

Takto uloženým trestom odňatia slobody, sa podľa názoru súdu dosiahne účel trestného zákona, a to jeho individuálna ako aj generálna prevencia.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Prešov.